

BĀNSKOBÝSTRICKÝ SKAUT

LUDIA

Majú duchovný rozmer, ktorý ich odlišuje od nižších tvorov a robí vyššími. Rodia sa s pocitom, ktorý ich ženie, aby skúmali neznámo. Neustále zápasia s otázkami: "Aký je zmysel života? Čo nasleduje po smrti? Aký je vzťah človeka k hmotnému svetu a vlastne k celému vesmíru? Pohaňa ich i túžba preniknúť k niečomu vyššiemu a mocnejšiemu, aby ovládli svoje prostredie, svoj život. Možno len obdivovať vytrvalosť, s akou sa za celú svoju históriu usilovali prekonať samých seba. Nikdy nesústredovali svoju energiu len na veci potrebné k životu. Neustále pátrali, hľadali cestu ďalej, usilovali sa dosiahnuť nedosiahnuteľné. Toto zvláštne, prirodzené nutkanie v ľudskej bytosti je jej duchovno. Človek nestojí ani nemôže stať sám. Je bytostne spätý so silami v prírode a v spoločnosti mimo seba, ba je od nich závislý. Zreteľne alebo menej zreteľne si uvedomuje, že nie je nezávislým zdrojom sily, schopným stať oddelene od sveta.

zostavil Ľuboš

ČÍSLO 10

október 1998

V. ROČNÍK

BĀNSKOBÝSTRICKÝ
SKAUT

Igor H.

Foto Ivčík

SME SPRAVODLIVÍ

Mnohí sa ženú za kariérou, klamú, kradnú, vraždia... A to všetko pre veci, po ktorých zvieratá vôbec netúžia, pre peniaze, zisk, výhody. Závidiac hľadajú cudzím do taniera a nevšímajú si kohosi, kto stojí vedľa nich. Pre malú lásku nevidia veľkú, pre zlobu nepoznajú krásu, pre klamstvo odsudzujú pravdu. Všetko život, plynie ako voda. Minulosť je už za nami, uzavretá, ukončená a hlavne nezmeniteľná. Ľudia však naďalej vrážajú rútiac sa dopredu. Skúste nájsť otázku na moju odpoveď: "Sme spravodliví?" Nie, nie sme. Nie sme spravodliví voči životu, ktorý z nás pomaly, ale isto uniká, nie sme spravodliví voči ľuďom, okoliu a koniec koncov, ani sami k sebe. Ľudia !!! Veď my si musíme uvedomiť vrcholnú dôležitosť poznania, ohľaduplnosti, láskavosti, priateľstva, prírody, života. Vari potrebujeme nájsť všetko zlé, aby sme našli niečo dobré?!? Musíme zistiť, aká je sila a veľkosť pravdy, nie však násilím a zlobou. Mali by sme poznať takmer všetko pozitívne aj zo života, nielen z rôznych médií. Žíme z reality, hlavne však pre súčasnosť. Myslíme na budúcnosť. A ak nie pre seba, snažme sa spraviť svet lepším pre tých, čo prídu po nás, Priatelia, aj nepriatelia, mali by sme udržať kontrolu nad vývojom ľudstva v budúcnosti, bojovať proti násilium, zachrániť prírodu.

Tak sa dajme do toho a opravme už dnesok zajtrajškom, iskiarkou novej nádeje ľudstva.

Panda

JASKYŇA MŔTVÝCH NETOPIEROV.

Nové objavy v jaskyni mŕtvych netopierov

Stručné zhrnutie činnosti od objavu do r. 1993

Jaskyňa mŕtvych netopierov sa nachádza v Ďumbierskej časti Nízkych Tatier, v masíve Kozích Chrbtov. Malé jaskyne tu boli známe od nepamäti. Až v päťdesiatych rokoch nášho storočia začala táto lokalita zaujímať aj speleológov. V tejto dobe bola objavená aj 30 metrová jaskynka, pomenovaná (podľa množstva netopierich kostí hneď za vchodom) Jaskyňa mŕtvych netopierov (JMN). Pretože Kozie Chrbty sú relatívne malý vápencový hrebenok vklinený medzi žulové svahy okolitých vrchov (Ďumbier a Veľký Gápel), geologické posudky neprípúšťali existenciu tak rozsiahleho jaskynného systému. Hrúbka vápenca bola odhadovaná na 20-30 m. Evidentné prievany v zasutených (aj voľných!) vchodoch boli označené za svahové.

V roku 1981 trojica jaskyniarov, nedbajúca na názor odborníkov, prenikla bez väčšej námahy do skutočného jaskynného systému. Už v prvý deň prešli asi 1 km. V nasledujúcich rokoch sa dĺžka jaskyne zväčšovala hádam na každej akcii o niekoľko sto metrov.

Stav prieskumu a celková charakteristika JMN do r. 1993

Do roku 1993 bolo v podzemí Kozích Chrbtov známych asi 8 km priestorov, z toho pripadalo na JMN asi 7700 m, na asi 10 ostatných jaskýň zvyšných 300 m. Jaskyňa mala 7 vchodov - päť prirodzených a dva umelo prekopané. Prevýšenie chodby bolo 300 metrov (od 1392 do 1692 m.n.m.). Pre JMN sú charakteristické dlhé horizontálne chodby poprepájané šikmými stupňami či priepastami s hĺbkou od 5 do 30 metrov. Horizonty môžeme zaradiť do približne 14 poschodí. Najmohutnejším poschodím je siedme vo výške 1520 m.n.m. Na ňom vznikli aj najväčšie dómy tejto jaskyne. Bystrický dóm, najmohutnejší z nich, má objem viac ako 50.000 m³, maximálne rozmery 80*40*40 m. Je to druhý najväčší podzemný priestor Slovenska. Napriek základnému deleniu na horizonty a vertikálne prepoje je charakter JMN veľmi rozmanitý. Veľká časť Katakomy je tvorená spleťou rúrovitých chodieb sklonených pod uhlom 45°. Naproti tomu bludisko Pod Tridsiatkou má horizontálny charakter. Úplne iný charakter má napríklad kaňon Mečiarka široký 1-2 metre, vysoký asi 60 až 80 m a dlhý 100 m rozdelený napadanými balvanmi na 3-4 falošné horizonty. Spoločnou črtou všetkých častí jaskyne (s výnimkou najspodnejšieho poschodia) je neprítomnosť sedimentov a vody. Vodný tok sa záhadne objavuje aj mizne na horizonte vo výške 1415 m. Kuriozitou je, že tečie smerom do masívu. Nie je potvrdená jeho spojitosť s ponormi ani vyvieraciami na povrchu.

Tento rozsiahly labyrint bol mapovaný v rokoch 1981-1993 troma skupinami jaskyniarov (Brezno, Banská Bystrica a Čachtice). Ich prístup k práci bol veľmi rozdielny, takže na jednej strane boli v jaskyni do detailu zmapované labyrinty, na druhej strane boli chodby, o ktorých nik nevedel aké sú dlhé a kam vôbec smerujú. Neskôr (r. 1996) sa dokonca ukázalo potrebným niektoré časti znovu premerať.

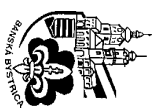
V čase útlmu činnosti (1989-93) ustalo aj mapovanie a biele miesta na mape JMN sa stále zväčšovali. Činnosť jaskyniarov v JMN v medzikongresovom období (1994-97)

Hlavnou úlohou jaskyniarov v roku 1994 bolo zorganizovať celoslovenskú lezeckú školu pre jaskyniarov - Lezecké dni '94. Po prvýkrát v histórii tohto podujatia sa lezecký výcvik odohrával v podzemí. Tohto roku neprebíhal prieskum ani mapovanie JMN, pretože všetky sily boli sústredené na zorganizovanie a zabezpečenie Lezeckých dní.

Veľkú zmenu priniesla jar roku 1995, keď sa zosypala vstupná časť do jaskyne, ktorá bola sedem rokov vystavená extrémnym klimatickým podmienkam vo výške 1500 m.n.m. V tejto situácii sme sa rozhodli zabezpečiť vchod priestrannou chatou priamo nad ním. K tejto náročnej stavbe bolo viac dôvodov: Zabezpečiť vchod pred nepriazňou počasia aj nepovolnými návštevníkmi, získať takto solídne vybavenú základňu pre prieskum priamo pri jaskyni a v neposlednom rade sa uvažovalo o sprístupnení častí jaskyne pre verejnosť, kde takto zabezpečený vstup je nevyhnutný. Práca na chate trvala do novembra 1995. Vo vysokohorskom teréne bolo treba na pleciach vyniesť asi 10 ton materiálu. Takže prieskum jaskyne sa opäť odložil, tento krát však nie na dlho. ... z internetu...

BANSKOBYSŤRICKÝ SKAUT

TRETÍ ODDIEL V AKCII ALEBO OPÄŤ V HARMANCI.

Je streda, jeden z našich dní - družinovka starších. Konštatujeme, že sme už dávno neboli niekde na chate. Padol návrh: "A čo takto Harmanec?" Teraz už len zistiť, či je chata voľná a dostať sa ku

i posielame Budyho na bicykli - smer Gaštanová 8. Za pol hodinu na 8-ke Ben nebýva, čo na tom, že to bola Javorová. Po družinovke :ntokrát traja. Byť Bena sme našli, akurát doma nikoho... poobede, stojíme na zastávke a máme kľúče. Je nás rovných 10. ás už nič nemôže, ani nabitý autobus. prichádzame za šera. Rýchlo musíme narúbať triesky. Poslední íci asi pozabudli na desatoro užívateľa. V chate nás čaká anie. Chýbajú tam štyri poste. Spomenuli sme si však na tri adné na povale a tak v priční zostáva len jedna diera. chate je teplo a my máme bruchá už plné a tak môžeme vyraziť. ychádzka lesom bez bateriek, nech je švanda, nie je to jednoduché. akoniec vychádzame na cestu. Tu sa hráme na schovávačku, asi a 30 m cesty 4 metre širokej, ale v tej tme to nie je také ľahké.

Nakoniec sa vraciame do vykúrenej chaty, niektorí dokonca čistí. Hráme si na gitare a niektorí podriemkavame. Okolo polnoci to balíme.

Ráno po vydatných raňajkách, každý z vlastných zásob vyrážame na tradičný turistický okruh Horná - Dolná. Do jaskýň je vstup zakázaný, čo potvrdzujú i novo pripevnené tabuľky. Vraciame sa do chaty. Len Budy a Tomy zostávajú na hrebene opaľovať sa. No do chaty sa nikto nedostane a nedobrovoľne sa musíme opaľovať všetci, lebo práve títo dvaja majú kľúče od chaty...

O 16⁰⁰ hod všetci odchádzajú domov. Zostáva len likvidačná čata, Tomy a ja. Zametáme, rúbeme drevo, chystáme triesky, odprevádzame slinko za kopce, ešte posledné zábery fotoaparátom (škoda, že som zabudol film doma) a pomaly sa blíži koniec jedného pekného jesenného dňa, ktorých je tohto roku tak málo.

Luboš

Bolo to zhruba takto pred rokom. V tomto istom čase a ten istý problém. So starým rokom '97 končil svoju redakčnú činnosť i JUČLUŠEV. Neskončilo sa však vydávanie BBS. Vytvorila sa nová redakčná rada so zastúpením vari všetkých vekových skupín a vrhla sa s nadšením do tvorby už 5. ročníka nášho bystrického časopisu.

Zmizli problémy s článkami, celá tvorba časopisu začala prebiehať v prostredí PC, čo zase značne prispelo k zlepšeniu grafického vzhľadu a čo musím pochváliť, veľa prispievateľov poskytovalo svoje články na disketách, čo značne urýchlilo celý kolobeh tvorby. A takto ideálne to fungovalo, ažaž nadšenie začalo opadať, nadšencov ubúdať a množstvo článkov klesať. Pritom boli a sú takí, ktorí píšú častejšie články ako sa im objavujú v BBS. Pýtame sa prečo !? Lebo ich vydávajú v rôznych iných českých a slovenských časopisoch - je to škoda.

Mrzí ma však tiež, že niet skoro žiadnej spätnej odozvy na naše úsilie, hoci : "Spravili ste to dobre, spravili ste to zle, ja by som to spravil takto." Všetci ste spokojní !? - o tom silne pochybujem, alebo.....čo by bolo ešte horšie, nikto časopis nečíta !? - no pevne verím, že až také zlé to nie je a len sme jednoducho leniví.

Nie je nič horšie, ako keď máte pocit, že vynakladáte zbytočné úsilie a podaromníci zabíjate týždeň svojich popoludní, každý mesiac. Ja som tento pocit nadobudol a preto som sa rozhodol, že končím...

Prečo o tom hovorím už teraz, keď máme ešte viac ako dva mesiace do konca roku. Aby, ak sa nájdú ďalší nadšenci a naši pokračovatelia, mali dost času na zabezpečenie financií a tlače v poradí už 6. ročníka Banskobystrického skauta.

Luboš

MEMORIÁL SESTRY HORYNY

Bol horúci júnový deň. Celkovo súťažilo 9 družstiev - 6 družstiev víťať a 3 družstvá včielok. Súťaž mieste sa umiestnili včielky z Bratislavy - sestry pozostávala z 10 úloh, ktoré mali jednotlivé družstvá Grachové a Nagyová, získali 48,5 bodu a tretie splniť. Začínala kontrolou úplnosti kroja a prechodom miesto získali opäť včielky z 3. oddielu Banskej cez potok lanovým mostom. Trasa pokračovala popri Bystrici v zložení Seberínyová, Rosová, Miškolciová potoku na prvé stanovište, kde bolo poznávanie so 43 bodmi. rastlín. Tu mohli súťažiaci získať 10 bodov. Podarilo V súťaži víťať súťažilo 6 družstiev. Vyhralo družstvo sa to len jednému družstvu, najmenej bolo udelených voja víťať pod vedením Jakuba Hudáka (Lafférsová, 6 bodov). Trasa pokračovala cez najťažší úsek celej Bielik, Jackuliak) s 56,5 bodmi, druhé miesto získali trate. Z doliny mohli družstvá prejsť na hrebeň cez s rovnakým počtom bodov víťať z voja víťať pod krovinatú líuku plnú šípov a bodliakov. Posledný úsek vedením Ivana Faška (Kováč, Hunák, Piták). šiel cez les. Na hrebene boli lúky, tam sa Tretie miesto získali opäť víťať z voja víťať pod vedením Mira Chovana (M. Hudák, Mojžiš, Surovec) so 49 bodmi. 4. miesto získalo družstvo Maťa Majlátha (48 b.), 5. miesto družstvo Matúša Jančuru (30,25 b.) a 6. miesto družstvo Daniela Hochmutha (30 b) Úlohou bolo vytvoriť 5 značiek bežne používaných pri hrách a pochodoch. Cca 100 m ďalej bolo stanovište kde súťažiaci mali urobiť makety ohňov (bez zapálenia). Odtiaľto cesta viedla dolu hrebeňom. Cestou určili chránený strom (tis), našli šišku stromu, ktorý Celá akcia úspešne prebehla aj vďaka poznajú. Poslednou zástavkou na trase bolo sponzorom. MIX-potravinu Kynceľová nám poskytli príšivanie gombíkov. Každé družstvo dostalo 3 rôzne občerstvenie, SAŽP Banská Bystrica poskytla gombíky, ktoré malo prísť na pripravenú látku. Počas sladkosti a spomienkové predmety, VKÚ Harmanec šitia si zaspievali skautskú alebo ľudovú pesničku. taktiež spomienkové predmety, spoločnosť Mišiak Odtiaľ cesta viedla priamo do cieľa. V cieľi nám vyhotovila medaily, spoločnosť EnviGeo, s.r.o. súťažiacich čakalo občerstvenie. Banská Bystrica nám poskytla motorové vozidlo na Pri hodnotení v prvom rade rozhodoval o poradí počet bodov. Čas sa bral do úvahy iba v prípade rovnosti bodov. Tento prípad nastal pri určovaní 1. miesta víťať. Dve družstvá dosiahli rovnaký počet bodov i

čas. Rozhodoval väčší počet vyšších bodov na stanovištiach.

V kategórií včielok vyhralo družstvo 3. oddielu z Banskej Bystrice v zložení Kubánová, Škamlová, Filová a Miškolciová. Získali 49 bodov. Na druhom 6 družstiev víťať a 3 družstvá včielok. Súťaž mieste sa umiestnili včielky z Bratislavy - sestry pozostávala z 10 úloh, ktoré mali jednotlivé družstvá Grachové a Nagyová, získali 48,5 bodu a tretie splniť. Začínala kontrolou úplnosti kroja a prechodom miesto získali opäť včielky z 3. oddielu Banskej cez potok lanovým mostom. Trasa pokračovala popri Bystrici v zložení Seberínyová, Rosová, Miškolciová potoku na prvé stanovište, kde bolo poznávanie so 43 bodmi.

V súťaži víťať súťažilo 6 družstiev. Vyhralo družstvo sa to len jednému družstvu, najmenej bolo udelených voja víťať pod vedením Jakuba Hudáka (Lafférsová, 6 bodov). Trasa pokračovala cez najťažší úsek celej Bielik, Jackuliak) s 56,5 bodmi, druhé miesto získali trate. Z doliny mohli družstvá prejsť na hrebeň cez s rovnakým počtom bodov víťať z voja víťať pod krovinatú líuku plnú šípov a bodliakov. Posledný úsek vedením Ivana Faška (Kováč, Hunák, Piták). šiel cez les. Na hrebene boli lúky, tam sa Tretie miesto získali opäť víťať z voja víťať pod vedením Mira Chovana (M. Hudák, Mojžiš, Surovec) so 49 bodmi. 4. miesto získalo družstvo Maťa Majlátha (48 b.), 5. miesto družstvo Matúša Jančuru (30,25 b.) a 6. miesto družstvo Daniela Hochmutha (30 b)

Víťazi kategórie včielok a víťať získali putovný pohár, ktorý ich zaväzuje zúčastniť sa Memoriálu sestry Horyny i o rok. Prví traja z každej kategórie dostali medaily.

Vďaka sponzorským darom všetci súťažiaci získali drobné spomienkové darčeky. Úspešne prebehla aj vďaka akcia úspešne prebehla aj vďaka poznajú. Poslednou zástavkou na trase bolo sponzorom. MIX-potravinu Kynceľová nám poskytli príšivanie gombíkov. Každé družstvo dostalo 3 rôzne občerstvenie, SAŽP Banská Bystrica poskytla gombíky, ktoré malo prísť na pripravenú látku. Počas sladkosti a spomienkové predmety, VKÚ Harmanec šitia si zaspievali skautskú alebo ľudovú pesničku. taktiež spomienkové predmety, spoločnosť Mišiak Odtiaľ cesta viedla priamo do cieľa. V cieľi nám vyhotovila medaily, spoločnosť EnviGeo, s.r.o. súťažiacich čakalo občerstvenie. Banská Bystrica nám poskytla motorové vozidlo na prepravu materiálu. VĎAKA VÁM!

Nandy

ŽELÁMI TI =

- aby ťa tvoje krídla vždy niesli v nekonečnú diaľ
- aby ťa oheň priateľstva pri srdci naveky hrial
- aby ťa všetci z okolia vždy radi mali
- aby ťa všetci ľudia poslúchali
- aby si sám nezostal nikdy v živote
- rozprestri krídla a ulet' samote

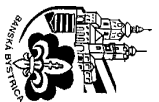
Panda

Quany

BANSKOBYSŤRICKÝ SKAUT

Pozdrav od skautov

Banskobystrickí skauti oslávili prvú desaťročnú výročiu. Vynikajúť tak, ako je to pre nich typické, von do prírody, do tábora, k občiom, na ríše stromov.

Už sme písali, že v Hradičskom Podzámčí pri Zemanovici je v týchto dňoch veľké medzinárodné stretnutie skautov a skautiek.

Všetech 12.000

z mnohých krajín Európy EURO-COR 98. Medzi vyše tisícimi členov skautskej rodiny nachýľajú sa slátori z Banskej Bystrice. Nás teší, že si na nás sponzovali a poslali nám pekný pozdrav. Ďakujeme a veríme, že túto veľkú skautskú spoločnosť Urpina dobre memo.

Skautské pozdravy

Návšteva brata Dicka z Anglicka

Medzi budúci skautov, tenžije „vítati“ z Banskej Bystrice, zavítal v minulých dňoch brat Dick Parrot z anglického Strieffielda. Živo sa zaujímal o život „vítat“ v letnom tábore počas prázdnin a s tým, ktorí vedeli anglicky si i podelovali.

O jeho návšteve, ale i o mnohých ďalších zaujímavostiach, ktoré mladé „vítati“ prežili vo svojom tábore sme pre čitateľov Večerníka pripravili samostatný reportáž, ktorú uverejníme v najbližom vydaní našich novin. Všetech 12.000

skautský pozdrav

Myšlienky skáču ako blych z človeka na človeka, ale nie každého uštipnú.

S. J. Lec

Vždy odpušťajme svojim nepriateľom - nič ich nedokáže viac rozčúliť

Wilde

SLUB VÍČAT

25. apríl 1998 bol pre nováčikov 1. odd. víčat významným dňom. Po vykonaní slávnostného sľubu sa dostanú medzi vlkov. Zraz bol o 8 hod. pred klubovňou. Tam sme sa my rodičia dozvedeli, že ideme do Sľubovej rokle. Autobusom sme sa odviezli do Jakuba. Pri kostole sme vystúpili a uličkou medzi malebnými domčekmi sme sa vybrali na určené miesto. Že ideme správne, potvrdzovali aj ukazovatele smeru v tvare šípky s nápisom "Sľub víčat".

Cestou sme spozorovali na chodníku značku, ktorú museli nováčikovia vylúštiť. Znamenala, že o tri kroky vpravo nájdeme list. Aj tak bolo. Z listu sme sa dozvedeli, že každý má so sebou zobrať raždie na oheň. Na ďalšom úseku sme objavili pekné vodopády. Konečne sme dorazili na miesto, kde nás už čakali ďalší skauti a víčatá. Prípravy na sľub boli v plnom prúde. Pridali sme sa k nim. Vyhrabávali sme lístie, čistili miesto sľubu. Činovníci chystali slávnostný oheň, žrd' na zástavu. Akela priniesol bibliu. Je to prvé vydanie knihy Zákon džungle od R. Kiplinga. Táto kniha má už 100 rokov a je napísaná švabachom. Je to smutné, takáto hodnotná kniha skončila skoro v zbere, odkiaľ ju Akela zachránil. Keď bolo všetko prichystané, spustil sa mierny dažďik. Schovali sme sa pod prievosom skaly, kde chlapi urobili fajň ohník a každý si opeká donesenú špekačku. O 11 hod. nastala slávnostná chvíľa. Chlapci v rovnošate stáli v pozore. Zaspievali slovenskú hymnu. Nandy predstavil jednotlivo chlapcov po mene a potom každý položil jednu ruku na bibliu a druhou držiac cíp zástavy zložil sľub Akelovi. Akela každému pripol odznak. Niektorí mali trému a povedali len časť sľubu, ale bolo vidieť, že to berú veľmi zodpovedne. Potom strážca ohňa zapálil slávnostné ohne. Chlapci spoločne si zaspievali. Celý obrad bol veľmi dôstojný a krásny. Atmosféra bola výborná. Mne, ako rodičovi sa to páčilo.

Maja

VELKÁ FATRA

Na jednej schôdzke sme sa rozhodli, že pôjdeme na "májovku" do Veľkej Fatry. Stretli sme sa na autobusovej stanici o 13. 30 hod. Prišli sme len piati: Mikanka, Nšo-či, Ibis, Skalka a Watutka. Autobusom sme dorazili do Ružomberka stadiaľ autobusom na zastávku a potom peši k hotelu za Ružomberkom. Tam sme si pozreli mapu. Na Malinu (ô ?) sme išli podľa lanovky. Cestou sa nám odkrývali pekné výhľady, niektoré sme si aj odfotili. Keď sme

prišli na Malinu, vyšli sme na kopec, ktorý sa volal Malinô Brdo. Nešli sme tam veľmi dlho, len pol hodiny. Bolo už dosť neskoro, a tak sme rozmýšľali, či neprespíme niekde na blízku, alebo pôjdeme na Smrekovicu

Cestou sme stretli jedného uja. Spýtali sme sa ho či niekde nie je nejaký salaš. Vrável, že jeden je až za hrebeňom, ak ešte nie je vypálený.

Tak sme sa pobrali ďalej. Za chvíľu sme vyšli na kopec skadiaľ sme ho mali vidieť. Keď sme podišli bližšie, zistili sme že je vypálený. O niečo nižšie pod vypáleným salašom bol ďalší.

Potešilo nás to. Išli sme sa pozrieť, či je otvorený, a veru bol. Bol tam dokonca aj senník a vo vnútri salaša bola pec.

Zložil sme si rucksaky, vybalili spacáky a karimatky. Mikanka a Nšo-či išli na vodu. Potom sme sa navečerali.

V noci bola poriadna fujavica, ešte šťastie, že nás neodfúklo. Ráno, keď sme sa zobudili začalo snežiť.

Naraňjkovali sme sa, všetko si zbalili a išli po vodu. Potom sme sa poriadne obliekli, dali na seba cely, pršíplášte, lebo snežilo. Rozlúčili sme sa s príbytkom, ktorý sme nazvali Najdúch a vybrali sa na Smrekovicu. Keď sme tam došli, spýtali sme sa, či si môžeme niekde niečo kúpiť. Povedali nám, že o 10 minút ďalej je ďalšia chata. Bol to pekný hotel, kde sme si oddýchli a do sýta sa najedli.

Po dobrom oddychu sme si nasadili ťažké rucksaky a putovali na Ploskú. Pozreli sme si rozdeľovník, kde bolo napísané, že na Ploskú je približne tri a pol hodiny cesty. Mali sme čo robiť. Cestou sme sa rozprávali. Keď sme konečne vyšli pod Ploskú, tam sme sa posilnili, aby sme vládali vyjsť na kopec. Pobrali sme sa k rozdeľovníku na Ploskej. Uvažovali sme, či pôjdeme na chatu pod Borišov, alebo na Matejovu chatu. Rozhodli sme sa, že pôjdeme na Matejovu. Nebolo to ďaleko, o chvíľu sme tam boli. Ako vždy sme si všetko vybalili, prichystali večeru a najedli sa. Ešte sme si chceli urobiť masáž, ale my (Ibisa, Skalka) sme už zaspali, takže nám robili až keď sme sa zobudili. Po raňajkách sme si zbalili veci a vybrali sa na Ostredok. Stadiaľ sa nám na Krížnu išlo veľmi zle, lebo snežilo a fúkal

B I

MURÁŇ

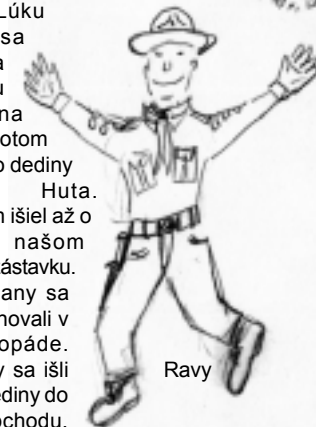
Čaky, Budy-Budauto (bicykel), Kuzy, Ľuboš, Quany a Ravy O tri štvrte na tri, keď sme sa stretli na vlkovej stanici tu v Bystrici. Cesta bola Brezno - Tisovec. Cesta ubehla rýchlo. Keď sme prišli do Tisovca, Ľuboš a Quany začali hľadať na mape prvý hrad. Výstup nebol ľahký a hlavne pre Budauto. Cesta bola rozkopaná a na nej sa našlo aj zopár slepúchov. Asi po 500 metroch sme sa zložili, lebo Budy musel tlačíť bicykel (to je ale neschopák). Qany (áno to je ten fanatik) a Ľuboš sa išli pozrieť na hrad. Trvalo im to asi tri hodiny a Budy nám za ten čas vysvetľoval, čo znamená G_Y s písmenom A a s písmenom U. Potom sme si (my zvyšní) založili ohník, aby nás neštípali komáre a aby sa tí najhladnejší mohli najesť (pažravci vyjedli si skoro všetky zásoby jedla).

Keď Ľuboš a Quany prišli, povedali, že na hrad nejdeme, lebo hrad pozostáva z pár čerstvo vykopaných múrikov a hlavne prístupová cesta je cez skalný hrebeň, kde treba liezť miestami po štyroch a teda pre batohy nezjadný. Potme sme pokračovali ďalej po doline asi 8 km do sedla a potom sme sa zložili. Začalo chystanie sa na spánok. Bola to celkom dobrá nočná túra. Celú noc nám kríčkala žaba (nevychovanec akýsi). Ráno, keď som sa zobudil ja - Čaky (ahoj to som ja, pozdravujem vás všetkých, áno aj teba), všetci ešte spali. A tak som sa išiel poobzerať po okolí. Keď vstali konečne aj ostatní, začali sme raňajkovať a voziť sa na Budyho bicykli. Asi po hodine sme sa zbalili a išli ďalej dolinou. Všetci si pri klesaní oddýchli a najmä Budauto, ktorý prekonal svoj rekord v rýchlosti (išiel až 60 km/h, zatlieskajte mu !!!!!!!). Táto cesta, bola pre nás

Skalka a Ibiz

oddychová, oproti včerajšku, čo sme šliapali večer do kopca. Cestou do Muráňa sme sa zastavili v jednej peknej doline. Kým sme sa hrali hry, Ľuboš si išiel pozrieť dolinu. Po hrách sa za ním vybral Quany a Kuzy. Po príchode Ľuboša sme si, my Kuzy, uvarili puding. Keď konečne prišiel Quany a vyšli, išli sme ďalej do dediny Muráň. Cesta ubehla celkom rýchlo a Budauto sa chodilo dopredu pozeráť ako ďaleko je Muráň. V Muráni bol zasľužený odpočinok. Polovica, (samozrejme, že tí starší) išla na "malinovku." My ostatní sme sa zatiaľ najedli. Po ich príchode sme začali stúpať na kopec, ktorý bol a ešte aj je (aspoň dúfam) dosť vysoký. Na ňom bol Muráňsky hrad. Cesta bola dosť namáhavá. Konečne sme dorazili k prameňu, ktorý bol vzdialený už iba asi 50 m od chaty pod hradom. Na hrad sa ešte išlo štvrt hodiny. Pri chate sa stretli Čaky a Kuzy s Ľubošom a Ravym. Čaky a Kuzy vybehli ešte na hrad, kde našli Budauto a Quanyho. Quany nás poslal po Ľuboša, Ravymho a naše batohy, že budeme spať na hrade. Po hrách na hrade sme radšej išli spať k chate (rezervácia je rezervácia). Ráno sme sa motajúc okolo nášho nocľaziska najedli a pobalili. Až potom sme sa rozhodli pokračovať v ceste. Hneď po vyštartovaní nás zastavili ochranári a poradili nám, ktorou cestou máme ísť. Cesta išla cez Veľkú Lúku (tam sme sa mali podľa starého plánu voziť na koňoch) a potom dolinou až do dediny Muránska Huta. Autobus nám išiel až o hodinu po našom príchode na zastávku. Ľuboš a Quany sa zatiaľ osprchovali v malom vodopáde. Čaky a Kuzy sa išli pozrieť do dediny do nejakého obchodu, alebo krčmy, ale nič nenašli. Ravy zatiaľ strážil batohy na zastávke. Všetci sme sa potešili, keď konečne prišiel autobus. Autobusom sme sa odviezli do obce Červená Skala, kde nás už 2 h čakalo Budauto. Z Červenej Skaly sme sa odviezli až domov do Banskej Bystrice. Bol to zaujímavý výlet.

Čaky

LESNÉ NOVINY... MŤJ PRIATEĽ MEDVEĎ

Výlet húzy. ...pokračovanie...Medveď - preletelo mi

hlavou a nechcelo to von. Jediné, na čo som sa zmožil, bola prosba o Božiu pomoc a v tom sa mi ten medvedisko začal otierať o stan a ako som sa ráno dozvedel, čuchal aj pri tom druhom stane, rovno pri Tomyho hlave. No pomaly to prešlo a začalo pršať a dáždik zmyl nielen prach z cesty, ale aj strach z mojej duše a zaspal som teda, ak sa prerušované drieranie dá považovať za spánok.

Ráno sme vstali dosť zavčasu, no zo stanov sa nám veľmi nechcelo, moja jediná zbraň, môj super nôž značky bol totiž v ruksaku a ten bol vonku, a tak som si počkal, kým vyjde von Tomy s polmetrovým žabykláčom a potom som cez škárku v zipse veľkosti oka pozrel von. Tomy sa opatrne zakrádal ku ruksakom a vykrikoval: „Nič tu nie je!“. A o chvíľu sa ozval ďalší výkrik: „On mi zožral salámu a ukradol ešus!“ To už som bol vonku aj ja a ešus som našiel za chatou. Medveď si v ňom urobil na daždi čaj. Potom sme našli obal zo syrokrému. Večer bol ešte plný, no dnes už tam nebolo nič. Vedľa ležala prehryznutá plechovka. A to boli tuším všetky škody, čo nám tá šelma v noci napáchala. No a nám neostávalo nič, len zbalit' sa a po neúspešnom pátraní po macových stopách zdekovat' sa.

Ďalej sme šliapali v podmienkach, aké bývajú v lete bežné, ale na Aljaške, totiž vo vetre s rýchlosťou asi 30-40 km/h (wow, rýchlejší ako vlak - motorka) Pri takom vetre sme sa vyšplhali na Mount Evere... Ostredok, kde sme si vybudovali vetrolamy z batohov a trochu sme si tu odýchlí pred vstupom do Gadera. V Gaderi sme sa zložili pod jedným previsom, no po hodine sme sa rozhodli, že zapichnúť to o štvrtej je trochu skoro a pobrali sme sa ďalej. Zastavili sme sa až pri poslednej horárni, ktorá mala otvorenú povalu, kde sme sa hneď zložili a začali sme dospávať minulú noc už o ôsmej.

Ráno som vstal prvý. Pobalil som sa, vyšiel som von so zrejším úmyslom. Keď som ho vykonal, zbadal som ako zastalo na druhej strane potoka auto patriace štátnym lesom, nelenil som, vybehol som hore a zašepkal som: „Chalani vstávajúte, prišiel horár!“ Obaja vyskočili zo spacákov a začali baliť. Ja som zatiaľ dával pozor, či horár nejde. Našťastie, kým sa pobalili, horár už bol preč, a tak sa náš pobyt v horárni šťastne skončil.

Veselí, že nás nezožral medveď a ešte veselší, že nás nechtyl horár, sme sa vybrali na našu poslednú zastávku, na Blatnícky hrad vyspevujúc si hity ako Jooky, Jooky otvor si Po krátkej prehliadke krásneho hradu sme zakončili náš výlet v Blatnickej krčme pri pollitri (kofoly).

Quany

Mal som sen...

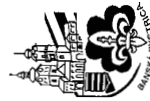
Martin Luther King

Pravá skutočnosť je tá, ktorú ostatní nazývajú fantáziou, má dlhšie trvanie, než čisto obchodné myslenie všedného dňa.

Gottlieb Duttweiler

A tak objavíme s údivom, že existujú tajuplné stavy, ktoré nás oplodňujú. Môžeme iba dýchať, keď sme s ostatnými spojení spoločným cieľom, ktorý je nad nami.

Antoine de Saint-Exupéry

BANSKOBYSŤRICKÝ
SKAUT

SITTING BULL - TATANKA YOTANKA - SEDIACI BÝK ...pokračovanie...

Táto predpoveď sa do písmena vyplnila o pár mesiacov, keď Dakotovia táborili spolu s Čejenmi, Arapahmi, Atsinmi a Assiniboinmi v Údolí Tučných Tráv na rieke Little Bighorn v Montane. Tu ich 25. júna napadla slávna siedma kavaléria, elita armády Spojených štátov, vedená generálom Custerom. Tento prepad bol posledný boj, ktorý títo muži zviedli, pretože dojedného padli. Živý ostal len žrebec Comanche. Sediaci Býk sa však boja nezúčastnil, ale modlil sa za svojich bojovníkov v horách Bighorn Mountains. Po boji sa rozhodol, že so svojimi bojovníkmi ujde do Kanady, kde sa majú indiáni lepšie.

V Kanade však dlho neostal. V kanadských lesoch mu chýbali rodné prerie. Vrátil sa teda do Spojených štátov a vzdal sa v júni 1880 v pevnosti Fort Buford so slovami: „Odovzdvám ti túto zbraň (opakovačku, čo dostal počas návštevy Washingtonu) prostredníctvom svojho syna, aby už skončili medzi nami - medzi ľuďmi - vojny a nepriateľstvo a aby on (chlapec) bol už navždy aj bratom bielych ľudí.“ Z pevnosti ho previezli parníkom Sherman po rieke Yellowstone do inej

pevnosti a síce do Fort Randall. Tu sa jeho púť neskončila. Odtiaľto ho ešte transportovali do Fort Yates v rezervácii Standing Rock, kde mal dožiť svoj život.

Náčelník spolu so svojimi druhmi mohol už len spomínať na slávnu minulosť svojho kmeňa. No zrazu sa začal z Arizony od paiutského medicína Wovoku šíriť po celej Amerike Tanec Duchov. Ten prebudil aj hlavného medicína Dakotov Sediaceho Býka, ktorý hneď začal usporiadať tento tanec aj v Standing Rock. Dokonca pri jednej slávnosti zlomil fajku mieru a povedal: „Ozdobím sa vojnovými farbami a vrátim sa znovu na vojnový chodník!“. No svoj sľub už nestihol splniť. Správca rezervácie James McLaughlin naňho totiž vybavil zatykač. Zatknuť ho mal poručík indiánskej polície Býčia Hlava. No ostatní verní Dakotovia to nechceli pripustiť, a tak došlo k šarvátke medzi indiánskou políciou a vernými bojovníkmi. Šarvátka sa však stala Sediacemu Býkovi osudná. Býčia hlava ho pri výkone služby zastrelil. Veľký náčelník a medicínman Dakotov posledný krát vydychol v bahne rezervácie Standing Rock 12. Decembra 1890. pripravil Quany

Na čo sa to hráte?

Vy úbohí ľudia, vy skazy tohto sveta, vy vyznavači pohanského leta, ste ľudia, čo nepoznajú prírodu, čo nevedia dať mostík cez vodu.

Čo chcú byť jak vystrihnutí z obrázku, čo zabudli vzájomne na lásku. Kráčate tam, kde už niet cesty k človeku, ste horší než ľudia v pravku.

Ste už len blázni bez umu, máte sotva hŕstku rozumu. O ničom stále rozprávate, za svoje šťastie všetko dáte,

Ach ľudia na čo sa to hráte?

Bambule

AK VIEŠ, TAK NÁMI TO Povedz...
AK CHCEŠ, TAK SA ZASMEJ...
AK SI RÝCHLY, TAK UTEKAJ...

Kto uhádne, čo je na obrázku? - 10 bodov.

Nesmierna dôverčivosť je na škodu
 Múdremu človekovi žiť znamená rozmýšľať.
Sú niektorí priatelia nie naozajstní, ale len podľa mena.

Kto nájde najviac zvieratok na obrázku - za každé 0,5 bodu!

Odpovede s napísanou (ne)správnou odpoveďou, svojím menom a číslom oddielu, ale i pripomienky, nápady a samozrejme články môžete odovzdávať v klubovni 3. chl. oddielu v Juniore - suterén, každú stredu od 16-17³⁰, alebo cez svojho vodcu, alebo cez členov redakčnej rady vo vašom oddieli, alebo E-mail-om na adresu „lubos.balazia@st.sk“.

(z latinčiny preložila Olča)

V meškani, alebo v odklade je nebezpečenstvo
Slávne činy - dobrí priatelia.

Zlá zelina rýchlo rastie.

Vedomosť je moc

Žiť znamená rozmýšľať.

Koľko hláv, toľko rozumu.

Dlhá je cesta cez nariadenia, krátka a účinná cez príklady.

Dva razy dáva, kto rýchlo dáva.

Každý človek sa môže myliť, ale nikto nemá v omyle zotrvať.

Poznaj sám seba.

Kto píše, dva razy číta.

Hlas skrýva počuté, písmeno ostáva napísané.

Keď dvaja robia to isté, nie je to to isté.

Či máš priateľa a meno, odhalí nešťastie, nehoda.

To isté chcieť a to isté nechcieť, je vlastne pravé priateľstvo.

BANSKOBYSŤRICKÝ SKAUT

Bratovi Havranovi.

Nepočítaj roky, počítaj príjemné, milé, radostné chvíle svojho života. Možno ich bolo viac, možno menej. Z nich sa teš a maj radosť zo všetkých ďalších milých chvíľ. Tých Ti ešte mnoho, z príležitosti Tvojho sviatku, želá skautská rodina. Využívajúc chvíle Tvojho sviatku, JUNÁK, Svaz skautu a skautek České republiky, Náčelníctvo kmene dospelých, ocenilo Tvoje zásluhy o skautské hnutie a významnú činnosť oldskauta a preto Ti udelilo vyznamenanie

STRIEBORNÝ SYRINX

Toto vyznamenanie Ti bolo odovzdané prostredníctvom člena Okresnej rady Slovenského skautingu v Banskej Bystrici bratom Jupiterom. Prijmi naše blahoželanie.

jup.

Niekoľko čísiel o tohoročných táboroch.

V tomto roku sme uskutočnili päť letných táborov a jeden tábor jarný. Celková účasť bola 136 členov, čo podľa registrácie činí 63 %. Podľa vekového zloženia sa táborov zúčastnilo 56 % detí do 15 rokov, 29 % od 15 do 26 rokov. 15 % nad 26 rokov.

V priemere tábory trvali 15,2 dňa, najdlhšie táborili víťatá, 20 dní. Najväčšie náklady boli na stravovanie. Priemerne na jeden deň a jedného účastníka pripadlo na stravu 43,80 Sk. To je malý prehľad v číslach. Podelia sa účastníci táborov o svoje zážitky s čitateľmi?

jup.

REDAKČNÁ RADA

stretneme sa 28.10.1998 (streda) v klubovni 3. oddielu chlapcov.

Kedy bude u nás sloboda?

Vtedy keď:

- aj ty pochopíš, že mať neznamená všetko, že oveľa viac je dať
- zabudneš na obvyklé "Ja chcem" a spýtaš sa "Čo si si priateľ?"
- svoj lakeť nepoužiješ na získanie pozícií, ale ponúkneš ho tomu, čo klesá
- vymeniš šekovú knižku za útlý zväzok poézie
- namiesto "Nemám čas" povieš "Pomôžem Ti"
- namiesto "Beriem" povieš "Vezmi si"
- dokážeš rev motora vymeniť za tichú horskú cestičku
- namiesto hnevu pôjdeš zotrieť detskú slzu
- namiesto závidieť povieš "Prajem Ti to"
- prehltnieš výčitku, či ostré slovo a skúsiš povedať "Som rád, že si"
- namiesto prospechu začneš hľadať krásu
- pred bolesťou druhého nezavrieš oči, ale otvoríš svoje srdce
- sa na niekoho nezašklábiš, ale daruješ mu úsmev
- namiesto kľatby zaspievaš pieseň

SLOVENSKÝ SKAUTING - OKRESNÁ RADA

Kollárová 50, 974 01 Banská Bystrica

Na PC spracoval Ľuboš & Rys

Graficky upravil Ľuboš

E-mail „lubos.balazia@st.sk“

Časopis podporila: KN ZM B. Bystrica

Sure-a

Vytlačila: Sure-a

